

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **M. K.**, zast. Mgr. Ondřejem Pecákem, advokátem se sídlem Na Ořechovce 199/24, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2016, čj. KUKHK-22676/DS/2016/Kj, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 8. 6. 2018, čj. 51 A 19/2016-86,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá.**
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému v záhlaví. Tímto rozhodnutím došlo k zamítnutí odvolání stěžovatele a potvrzení rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále „správní orgán I. stupně“), ze dne 11. 5. 2016, čj. MMHK/088217/2016, jímž byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupků v provozu na pozemních komunikacích dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění do 18. 9. 2016. Jako řidič motorového vozidla na dálnici D 11 nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost jízdy (130 km/h) a byla mu naměřena rychlost jízdy 234 km/h, po započtení možné odchylky měřidla 222 km/h. Za to mu byla uložena pokuta ve výši 7 500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 9 měsíců. Současně bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení. Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost, jejíž součástí byl i návrh na přiznání odkladného účinku.

[2] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti opírá o skutečnost, že mu byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, což pro něj znamená značnou újmu. Uvedl, že zastává pozici vysoce výkonného manažera a ztrátou řídičského oprávnění dojde k výraznému poklesu jeho výkonnosti a ochoty zaměstnavatele jej dále zaměstnávat. Hrozí proto pokles životní úrovně celé jeho rodiny. Závěrem konstatoval, že přiznáním odkladného účinku nevznikne na straně veřejného zájmu žádná újma, neboť svým jednáním nikoho neohrožoval.

[3] Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že dle jeho názoru nejsou dány důvody pro jeho přiznání.

[4] Dle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud tak přizná žalobě (či kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže (i) by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže (ii) to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud v rámci své rozhodovací praxe dospěl k názoru, že „[p]ři posuzování žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 73 odst. 2 s. ř. s.) týkající se sankce za přestupek spočívající v zákazu řízení motorových vozidel je nutné poměřovat újmu stěžovatele s újmou, která by mohla vzniknout ostatním účastníkům silničního provozu. Nejvyšší správní soud k přiznání odkladného účinku v takových případech přistupuje pouze výjimečně, zpravidla je-li na řízení motorového vozidla existenčně závislý stěžovatel nebo jemu blízká osoba“ (srov. usnesení ze dne 10. 4. 2013, čj. 6 As 29/2013-80). Za výjimečné situace lze zpravidla dle dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu považovat ty případy, ve kterých stěžovatel potřebuje vozidlo využívat nejen při hledání zaměstnání, ale též pro dopravu těžce nemocné tchyně pobírající příspěvek na mobilitu (srov. usnesení ze dne 15. 1. 2013, čj. 1 As 183/2012-33), nebo když stěžovateli, jako řidiči z povolání, hrozila bezprostředně ztráta zaměstnání (např. usnesení ze dne 24. 2. 2012, čj. 9 As 6/2012-43 nebo usnesení ze dne 21. 2. 2013, čj. 4 As 8/2013-19). Soud přiměřeně odkazuje též na usnesení ze dne 25. 9. 2008 čj. 2 As 60/2008-103, č. 1763/2009 Sb. NSS, ve kterém uvedl, že jakkoliv práce pojišťovacího makléře je spojena s větší mobilitou, než je to obvyklé u řady jiných zaměstnání, lze po něm požadovat, aby namísto přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přijal soudem uvedená opatření (změna organizace práce, využívání hromadných dopravních prostředků či pomoci třetí osoby), jakkoliv jsou nepochybně značně nepohodlná, popř. též nákladnější.

[6] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, k tomu, aby kasační stížnosti mohl být takový účinek přiznán, musí navrhovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32, či ze

dne 23. 1. 2014, čj. 6 Ads 99/2013-11). Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele.

[7] Stěžovatel uvedl, že vozidlo užívá pro výkon práce manažera ve společnosti sídlící v Nymburce, za účelem zvýšení jeho operativní výkonnosti. To je situace odlišná, než kdyby byl zaměstnán jako řidič a hrozila mu bezprostředně ztráta zaměstnání. V daném případě stěžovatelem tvrzenou újmu soud vyhodnotil jako málo závažnou, neboť v jeho případě existuje možnost využívání sítě veřejné hromadné dopravy či pomoc třetí osoby například v podobě osobního řidiče k zabezpečení jeho pracovních povinností. Jedná sice o možnosti pro něj nepochybně značně nepohodlné, popřípadě též nákladnější, nicméně dostačující k zabezpečení řádného výkonu povinností zaměstnance.

[8] Újmu hrozící ostatním účastníkům silničního provozu v případě, že by naopak odkladný účinek kasační stížnosti přiznán byl, naopak soud vyhodnotil jako velmi závažnou. Vzal při tom v úvahu, že stěžovatel byl shledán vinným z přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší povolené rychlosti mimo obec o 92 km/h. Takové jednání je nutné považovat za velmi riskantní a nebezpečné, a to nikoliv jen pro přestupce, nýbrž i pro ostatní účastníky silničního provozu, kterým při nepozornosti řidiče v návaznosti na obtížnou ovladatelnost vozidla v takové rychlosti při střetu zpravidla hrozí vážná újma na zdraví či smrt.

[9] S ohledem na skutkové okolnosti případu posoudil kasační soud újmu, která by mohla vzniknout ostatním účastníkům silničního provozu přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti jako nepoměrně větší, než je újma, která jeho nepřiznáním vznikne stěžovateli. První podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak nebyla naplněna, z tohoto důvodu nebylo možné odkladný účinek kasační stížnosti přiznat. Soud se proto již blíže nezabýval druhou podmínkou pro přiznání odkladného účinku, totiž tím, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[10] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku, a sice podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, ve výši 1 000 Kč. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, per analogiam; srov. k tomu též usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[11] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je 1080419018. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. září 2018

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: